

SUPPLEMENT TO THE CATHOLIC GUARDIAN

தினாங்கே நாளை

Telegram : "GUARDIAN" JAFFNA.

1876-ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

Telephone : No. 100.

வெள்ளிக்கி முமைதோறும் பிரசரமாகும்

“கந்தர் நகரத்தைக் காக்கவிட்டால் அதைக் கீழே வைவன் கணவியிப்பது வியர்த்தம்”

70-ம் புத்தகம் 11-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1945-ம் ஆண்டு பகு

ପ୍ରମାଣମୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବେଳେ ଲାଗୁ ହେବାରେ ଏହାକିମ୍ବାରୁ—ପିଲାକି କରିବାରୁ ।

சற்று ரசாத் சமாகமம், மன்றர்

தாத்தாவும் பிள்ளைகளும்

புதன்கிழமை சாயங்காலம். கடலீ
விருந்து ஓர்விதகுளிர்காற்று ஜில்லென்
று வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. தூரத்தி
லே படகுகள்சில பாய்விரித்து வேக
மாய்த் தூஷிவருகின்றன. ஆகாயத்திலே
பருந்துகள் அங்கும் இங்குமாகப் பற
க்கு வட்டமிடுகின்றன. ஆங்காங்கு
கடல்நிலே மீன்கள் துள்ளிப்பாய்த்தும்
சுளியோடி மிதந்தும் இனியகாட்சி
அளிக்கின்றன. அப்போது மன்னார்ப்
பாலத்தின் ஓர்அந்திலே வயோதிகர
இருவர் அமைதியாக உட்கார்ந்து, சற்று
முற்றும் பார்த்தவண்ணம் இருக்கின்
ரூர். அவர்முன் சிறியவோர் பொட்ட
டணி இருக்கின்றது. தூரத்திலே
பாலப்பக்கமாகத் தூண்டில்போட்டுக்
ஷாண்டிருக்கும் சிலர் அல்லாது பாலத்
தில் வேறிவரும் இல்லை.

தாத்தா:—சமாகமத்துக்குக் கட்டா
யம் போகவேண்டும்; என்ன நட்டம்
வந்தாலும் வரட்டும்; போகிறதுதான்
என்றே ஆரைப்பார்த்தாலும் கதைத்
துக்கொள்ளுகிறார்கள். சமாகமமநாட்க
விலே மன்னர்-மாதோட்டப்பகுதி
மாட்டுவண்டில்களை எல்லாம் மன்னார்ப்
பட்டினத்தில் காணலாம்என்று சொல்
அகிறுக்கள். அவ்வளவு பெரியதும்
தம் எல்லாரையிலுமே நடக்கிறது பின்
லோகளே!

ஜோன்:—என்னடா அன்றன்! கனக்
மாட்டுவண்டில்கள் வந்தால் ஆட்க
ஞம் கனக்கத்தானே வருவார்கள்.

விக்ரர்:—தாத்தா! நீங்கள் போன
ஹர்க்களிலே ஆராவாது பின்னோக்களையும்
கண்டுபேசினீங்களா?

தாத்தா:—ஹ். போன்னுடைய

அத்தரும் மன்னர்ப்பட்டினத்தீ
விருந்து பிள்ளைகள் ஓட்டத்திலே
கிறார்கள். அவர்களிலே முதல்
நகரவன் 'அன்றான் தாத்தா'
என்று பத்துச் சொல்லிக்கொள்ளு
கிறான். ஸதிமிஷ நேரத்துள் பத்துப்
பிள்ளை வரையில் ஒழிவங்கு தாத்
தாவை சூழ்ந்துவிட்டார்கள். சிலருக்
குப் போட்டனியிலே கணபோகிறது.
அவர்களின் சந்தோஷத்தைக்கண்ட
தாத்தாவின் பொக்குவராய் முகத்திலே
புன் கை தவழ்கின்றது. அவரும் ஒரு
வர்களுவராய் அவர்களைக் குறிப்பாய்ப்
பாக்குத் தலையை அசைக்கின்றார்.

அன்றன்:—என்ன தாத்தா! பேசா
இருக்கிறீங்கள்; நாங்கள் இன்றை
குக் கனக்கப்பிள்ளைகள் வந்திருக்க
இரும்; தாத்தா எப்பவருவார் என்று

தானே நாங்கள் ஆசையோடு காத்துக் கொண்டு இருக்தோம். எப்பவந்தீர்கள் தாத்தா!

தாத்தா:—நான் மத்தியானம்போலத் தான் வந்தேன். களைதீரச் சற்றேபடுத்து உற்பக்ப்பார்த்தேன். அனல், உங்கள் ரூபங்கள், கொழுக்கட்டைகள், மிட்டாய்கள், தேன்குழல்கள், வடைகள் முறக்குகள், வாழைப்பழங்கள் என்ற எல்லாருக்கும் கொடுக்கப் பாவும் தாத்தா என்னசெய்யப்போகிறார்க்கும்.

அன்றன்:—ஆ குக்கெல்லாம் காக்க

கனை தினைத்து உறக்கம் வரவில்லை.
ஜோன்:—தாத்தா! உங்களை தினை
த்து எனக்குப் படிக்கவா, விளையாட
வும் மனம்வரவில்லை. அதெல்லாம்
விக்ரம்:—தாத்தா! உங்களை தினை

இருக்கத் தாத்தா நங்கள் அப்புக்கா, உயிலங்குளத்துக்கா, நானுட்டானுக்கா எங்கே போயிருந்தீர்கள்? ஒளியாமல் சொல்லங்கோ.

தாத்தா:—எல்லாத்துக்குமே—மன் ஞர்-மாதோட்டத்து எல்லா ஊருமே களுக்கு ஒரு கடிதம்முடி அனுப்பி யிருக்கிறார். அதிலே சமாகமத்துக்கு

வேண்டுமென்று நல்ல வடிவான சின்-
நத்தமிழிலே, நல்லாய் நாங்கள் விள-
க்காது என்பதிலே கிடைக்கிறேன்.

பார்த்திர்களா? வகுக்குடிய வகையிலே எழுதப்படுக்க அர். அதிலே நல்வநல்ல சின்னப் பக்கிமதிகளும் ஏற்றுக்கூட்டுத் து விழுதுக்

ஜோன்.—அப்ப (கையைக்காட்டி) இங்காலே தாத்தா வங்காலீ, விடத் தல்திலி, அடம்பன், பறப்பாங்கண்டல், அச்சங்குளம் எல்லாம் போய்வந்தீர என்று அன்றன்! பியம்சாலை உடைக்கு உடாதத்தன்மையைக்கருக்கூறுமிக்கு கூறுமிக்கு கிறோ. உபாத்தியாயர் நேற்று அதை நாங்கள் வாசிக்கும்படிசெப்து எங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தியிருக்கிறோ. என்னார் அன்றன்!

யോചേവ്;—ഒൻ്നടാപ്പാ! എല്ലാ അനുമനം താത്താ ചൊല്ലുകയും. അന്റെ അണരണ! നധ്യമതാറിനു അതെ കേട്ടുകെളാണ്ടിരുന്തായ്. അന്റാൻ;—ജുമ്പ് താത്താ! കിന്നപ്പ് മീൻഭാക്കലിലേ മീമുംഗിരാഡി ഉണ്ട് എ

அறக்குவன் வழித்துவிட்டதுக்கூடக்கருய்.
அன்றன்:—அப்படியானால் தாத்தா
சீங்கள் எல்லா இடமுங்கான் சுற்றியடி
க்குத்துவிட்டு வந்திருக்கின்கள். சரி; நிங்
கள்போன ஊர்களிலே என்னபுதினம்?
மாகமத்தைப் பற்றி என்ன கதைக்
ரூர்கள்.

வத்சாட்சிகள் அடைந்த வேதப்பெருமை

മന്ത്രുക്ക് കത്തോലിക്കർ കൊണ്ടെൻഡ മകിമെ

நன்னாரிலே வேதம்போதித்தபோது கொடுத்தார் அல்லவா? இத்தீவில் தேவன் முதலாக விசுவாசமாகிய பரம இஷ்டப்பிரசாதத்தை முதல்முதலாகப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் நீங்கள் அல்லவா? முதன்முதலாகச் சருவேசர அடைய சூலீகாரப்புத்திர ராக்கப்பெற்றவர்கள் நீங்கள் அல்லவா? முதன்முதலாகப் பரமத்துவம் எழுந்தருளி வாசஞ்செய்தது இத்தீவில் உங்கள்முன் நேரின் ஆத்துமத்தில் அல்லவா? முதன்முதலாக யேசுநாதரின் அன்பர்களும் சகோதரர்களுமாக ஆக்கப்பட்ட வர்கள் நீங்கள் அல்லவா முதன்முதலாகத் தேவமாதாவின் பிள்ளைகள் ஆக்கப்பட்டங்கள்? பாவசஸ் கீர்த்தனை, ஏற்கென்ற வீராகிரி, வீராகாந்தி

ச தை சங்கததுபட்டபணினாகள்.
வேதசாஸ்திகளின் ஞாபகத்தை நாம் காண்டாடும்பொழுது மன்னர்க் கீறி வதவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட விசுவாத்தினால் அவர்கள் எவ்வளவாகத்தே வகுவை மகிழம்படுத்தப் பட்டார்கள் என்பதைச் சுலகரும், விசேஷமாகமன் னர்வாசிகளும் நன்கு உணரவேண்டும். அருமையான மன்னர்வாசிகளே! இந்த இலங்கைத்தீவில் வேறு எவ்வாறுக்கும் டன்னர் நீங்கள் விசுவாசமென்ற பெரியகொடையைப் பெற்றுக்கொண்ட பொழுது என்னத்தை அறிந்தீர்கள்? மெய்யங்கடவுள் எவர் என்பதை அறிந்தீர்கள். பரிசுத்த பரமதீர்த்தவுத்தை அறிந்தீர்கள். எங்கள் பரலோகபிதா எங்களில் எவ்வாறு அன்புகூர்க்கு எங்களை ஈடேற்றிப்போட வேண்டுமென்று பேராவல் கொண்டிருந்தார் என்பதை அறிந்தீர்கள். இந்தப்போவா நிறைவேறும்படி தேவன்மனுஷ அவதாரங்கெய் ததை அறிந்தீர்கள். அவர் போதித்த சிறந்தபோதகங்களை அறிந்தீர்கள். அவதாரித்த மாணிடதேவன் சமுக்திரப்பிரவாகமள்ளைப் புண்ணியங்களைப் பெருக்கி யாவருக்கும் நன்மைபுரிந்து அற்புதங்களைப் புரிந்துவங்கதையும், அவர்திருச்சிவியத்தையும்பற்றி அறிந்தீர்கள். அவர் எவ்வளவு அணைகடந்தவிதமான அன்புடன் மனி தரை நேசித்து வக்தார், அவருடையஅன்பு சபநலங்கருதாதறுஞ்பு, உதாரகுணமுள்ள அன்பு, வெற்றிகொள்ளுகிற அன்பு, உருக்கமும் கவலையும்சிறைந்த அன்பு, புத்து சூட்சம்நிறைந்த அன்பு என்று அறிக்கீர்த்தன் காததனம் என்ற மகா தேவஹிரகதை—தேவஹுடைய பெருங்குணமாட்சிமை துலங்கச்செய்யும் இப்பாவசங்கீர்த்தனத்தை, அவருடைய அணைகடந்தவிதமான அன்பை விளங்கவைக்கும் நற்கருணையை, தேவசமுகத்தில் பெறுமதியுள்ள தன்மையாகப் புண்ணியக்கிரைகளைச் செய்திமுலரத்தை—உரிமையை முதன்முதலாகப் பெற முக்கொண்டவர்கள் நீங்கள் அல்லவா? எங்கள்நன்பார்களோமாத்திரமல்ல சத்தூராதிகளையும் நேசிக்கவேண்டுமென்றும் வீரத்துவ புண்ணியத்தைப்பற்றி முதன்முதல் அறிக்குதொண்டவர்கள் நீங்கள் அல்லவா? மனத்தரித்திர்பாக்கியவாளர், சாந்தகுணமுள்ளவர் பாக்கியவாளர், அழுகண்ணர்பாக்கியவாளர், துண்புதுரிதங்களை அதுபவிப்பவர் பாக்கியவாளர்என்ற உன்னதமானதெய்வீக உண்மைகளை இத்தீவில் முதன்முதலாக அறிக்குதொண்டவர்கள் நீங்கள் அல்லவா? இது உங்களுக்கு எத்துணை மகிழை? எத்துணைபெருமை? இவற்றை விளக்க இன்னும் விஷயங்களைப் பெருக்கலாம். விரிவுஅஞ்சி அவற்றை வரையாது விடுகின்றேன், மன்னர் வாசிகளே! இந்த உண்மைகளை நீங்கள் உணர்ந்து—உங்களுக்குத் தேவன்காண்பித்த விசேஷ அன்பை உணர்ந்து. இந்தச் சமாகமத்தின்போது அவருக்குத் துக்கூறுவங்கள். உங்கள் மகிழையை மறந்து தேவஹுக்கு முன்பாக இழவாக நடந்திருந்தால் பொறுத்திகேளுங்கள். இனிமேல் உங்கள் மகத்துவத்தை உணர்ந்து அதற்கு ஏற்பான்மையாக நடக்கப் பிரசிக்குதொடர்ச்சுப் புதிகால்வாந

திருச்சபையைப்பற்றியும், திவ்விய பூசைப்பலியைப்பற்றியும், பாவமன்னிப் பைப்பற்றியும், நித்தியசீவிபத்தைப்பற்றியும் அறிக்தீர்கள். இந்த விசுவாச சத்தியங்களைல்லாம் நீங்கள் அறிக்கைதைப்பற்றி ஏன் உங்களுக்கு நினைவுட்டுக்கிறேன்? ஏனென்றால், இதிலேதான் உங்கள் விசேஷ மகிழமை அடங்கி யிருக்கிறது. எப்படி? எப்படியென்றால், இலங்கைத்தீவிலே லட்சக்கணக்கணக்கானபேர்கள் ஞானவெளிச்சமற்கள். இலங்கைவாசிகளான சகல கிறீஸ்தவர்களுக்கும் நீங்கள் முத்தச்சோதரர்கள். ஏனென்றால், ஒருகாலம் முத்தச்சோதரர்களாயிருந்த உங்கள் முன்னேரின் வழித்தோன்றங்கள் என்பதை மறவாதீர்கள். முத்தச்சோதரர்கள் காணப்பிக்கவேண்டிய நன்முன்மாதிரிகையை எப்போதும் எல்லாஇடங்களிலும் காணப்பித்துவாருங்கள். உங்கள் சமாகமம்தினி மேல்இல்லையென்ற மகாசிறப்புடன் நடப்பதாக! சுபம்!

இ ஆண்மையிருள்மண்டிய பக்குவத்தில் இருந்தார்கள் அல்லவா? சுருவேசரன் இந்தத்தீவுக்குத் தமது விசுவாசவெளி ச்சமாக்கி கொட்டையைக் கொடுக்க வேண்று சித்தங்கொண்டபொழுது மற்றநாடுகள் எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு கொடுக்க துவீபத்திற்குன் முதல் முதலாகங்கூட தமது திருக்கணக்கை நோக்கினால்லவா? உங்களுக்கே தமது விசுவாசமென்ற கொட்டையை முதல்

